

**De Primis Et Ultimis Temporibus, Seu De Principio Et Fine
Mundi**

**Ulloa, Joannes de
Augustæ Vindelicorum [u.a.], 1719**

Caput 3. Mores, & victus hominum illorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-81404](#)

lieres essent pulchræ, siquidem perinde est Diabolo potiri muliere deformati, acformosa; Ergò illi filii DEI non fuerunt ulli ex Angelis, sed nepotes Seth.

CAPUT III.

Mores, & Vietus hominum illorum.

XXVI. Dico I. Probabile est, quod in linea Caini aliqui fuerunt prædestinati, tametsi plerique reprobi, & quod in linea Seth aliqui fuerint reprobi, tametsi plerique forsan prædestinati. Neutros tamen patræsse crimen idolatriæ est verisimile: Probo primam partem: Tum quia scimus, quod post diluvium ex Patribus improbis nati sunt filii probi, v.g. Abraham ex Thare, de quo dixit

*Josue toti populo transfluvium habitaverunt Patres vestri ab initio Thare, Patrie Abraham, & Nachor; servieruntque Diis alienis Ezechias ex Acaz, Josias ex Amon; Et è converso scimus, quod ex Patribus sanctis nati sunt filii nequam, ut ex Abraham Ismael, ex Isaac Esau, ex Davide Amon, & Abfolon, ex Ezechia Manasses: Vide alia, quæ profero exempla Decade 4. numero 132. Ergò quod altera ex eis duabus familiis dicatur filiorum DEI, & per bonos Patriarchas propagata, altera vero fuerit maledicta in suo primo parente Caino: Maledicetus eris super terram, & per malos Patriarchas propagata, non probat omnes penitus illius familie fuisse probos (imò ex illis, qui vocabantur filii DEI venit origo Diluvii) nec omnes penitus hujus fuisse improbos, consequenter non probat omnes illos fuisse prædestinatos, & omnes hos fuisse reprobos: Certè Lamech ille, qui fuit bigamus, & homicida, unus ex nepotibus erat Caini, & tamen proponi solet, ut exemplar pœnitentiae: *Audite vocem meam uxores Lamech &c.* Tum quia licet DEUS ulcisci soleat peccatum parentum quod temporalia usque ad tertiam, & quartam generationem, ut ipse minatur, ergo sum Dominus DEus tuus fortis zelotes visitans iniquitatem Pa-*

trum in filios in tertiam, & quartam generationem, atquè, ut visitavit iniqutatem Saulis contrà Gabaonitas, mitiens illam famem tempore Davidis propter quam duo filii, & quinque nepotes Saulis crucifixi sunt in monte coram Domino, atquè ut visitavit crimen Amalecitarum, qui restiterunt hæbræis ascendentibus de Ægypto, præcipiens Sauli, ut totam illorum progeniem deleret; Recensui quecumque fecit Amalech Israeli, quomodo restitit ei in via, cum ascenderet de Ægypto. Nunc ergo vade, & persecute Amalech &c. Atque ut visitavit in nepotibus Ezechiae vanam hujus jactantiam qua ostendit legatis Babiloniis cunctos suos thesauros: *Ecce dies venient, & auferentur omnia, quæ sunt in domo tua &c.*

*I. Reg. 21.**I. Reg. 15.**4. Reg. 20. 17**Joann. 1.**1. ad Tim. 2.**Ezech. 18. 32**Psalms. 61. 13**2. ad Cor. 5.*

XXVII. Licet inquam quoad ad temporalia soleat DEUS punire filios, & nepotes propter scelera suorum majorum, sed non quoad spiritualia, excepto peccato originali, quia unicuique dat libertatem indifferentiæ, nec non auxilia, quibus adiuti, præventi, vocati, & confortati homines possunt recte vivere; Et quia ab initio illuminat hominem venientem in bunc mundum: Et quia vult omnes homines salvos fieri: & quia non vult mortem morientis, & quia reddet unicuique juxta opera sua, & non juxta opera suorum progenitorum, & quia referet unusquisque propria corporis, prout gessit, sive bonum, sive malum, non vero aliena, quæque non ipse, sed parentes sui gesserunt; & demum quia id videtur docuisse Ezechiel hæbræos male intelligentes minas illas Exodi paulò ante cicatas: *Quid est, Ezech. 18. 23* quod inter vos parabolam vertitis in proverbium &c. Ut anima Patris ita & anima filii mea est, & reliqua, quæ ibi minuta explicat: Ergò, quod Patriarchæ familiae Caini fuerint improbi, non probat omnes prorsus illius nepotes, viros, fœminas, pueros, pueras fuisse damnatos spatio 1656. annorum, & omnibus illis negasse DEUM semper auxilia efficacia, & hoc tametsi omnes illi, qui actu habitabant hunc mun.

*Gen. 4. 11.**Bala. 21. 23.**Ezech. 20. 3.*

mundum, quando accidit diluvium
damnati fuerint, de quo tamen postea:
Item, quod Patriarchæ familiae Seth
fuerint probi, non probat omnes
prorsus illius nepotes, & neptes fuisse
salvos, aut omnibus illis largitum
fuisse DEUM auxilia efficacia ad per-
severandum, cum constet ex capite 6.
Gen. 9. Genesis, decretam fuisse à DEO stra-
gem illam universalem generis hu-
mani propter scelera, quæ conglora-
bata sunt postquam viri hujus fami-
liae commixti sunt cum foeminae fami-
liae alterius. Confirmatur: Noë ma-
ledixit suum nepotem Chanaam in-
quiens: *Maledictus Chanaam servus ser-
vorum erit &c.* quam vocem licet, ut
meram prophetiam interpretatus
sim Decade 2. num. 41. plerique in-
telligunt, ut maledictionem: E con-
verso benedixit Sem, & Japhet, quos
DEUS etiam benedixerat; num ideo
omnes omnino descendentes ex Chanaam
fuerunt maledicti? Certè Christus
Dominus sicut ex Davide, ita
descendebat ex Chanaam, scilicet per
foeminam, hoc est per Thamar pa-
lestinam, & per Raab Jericontinam,
& per Jezabel sidoniam, ut ibidem
ostendo num. 22. item beatissima vir-
go MARIA, & tota familia regia Da-
vidis; Et quis audet dicere omnia
hæc individua humana fuisse male-
dicta? similiter numquid omnes
prorsus descendentes ex Sem, & Ja-
phet fuerunt benedicti à DEO, vel à
Noë? Rursus Isaac benedixit Jacob;
ideonè omnes descendentes ex Jaco-
bo fuerunt benedicti? Sanè totus hæ-
bræorum populus descendebat per
duodecim Patriarchas ex Jacob, & ta-
men notum est, quot, & quantis sce-
leribus redundaverit gens illa, & mo-
do redundet: Præterea Jacob ipse ma-
ledixit Simeon, & Levi, & certè non
maledixit Aaron, Moysen, Phinees,
Jeremiam, Ezechiem, Joannem
Baptistam, Stephanum, & Barnabam,
qui omnes erant ex Levi oriundi:
E contrario in tribu Juda fuerunt
multi-nequissimi, v.g. Joram, Achab,
Amon, Absalon, tametli moribundus
Jacob, (vel potius DDUS per ipsum)
Ibidem. Judam Patriarcham benedixerit: quod

si dixeris nepotes Levi meruisse abo-
litionem paternæ maledictionis, quan-
dò adhaerent Moysi contrâ adora-
tores vituli, Simeonitas autem nun-
quam quid simile tecisse, & hac de-
causa nunquam excusisse à suis cervi-
cibus illam maledictionem: Quare:
Unde constat certò, & indubitate,
nepotem nullum maledicti Caini fe-
cisse unquam actionem propter quam
eximeretur à maledictione divina, pa-
renti infixa? Certè neque constat fe-
cisse, unde res manet neutra ex hoc
latere, valent tamen rationes supra
datae, & quam nunc subjicio.

Ezod. 14.
XXVIII. Intrinseca ratio conclu-
sionis datæ ex natura ipsa rei eru-
hæc est: Quoties innumeri viri & in-
numeræ foeminae disparis ætatis, con-
ditionis, genii atque inclinationis,
concurrunt non sane per tempus ali-
quod breve, sed per spatium longissi-
mum 1656. annorum, est penitus
incredibile, quod tota una medietas
illorum personarum tenore non in-
terrupto conspiret in unam speciem
operationum liberarum; Et tota al-
tera medietas conspiret similiter in
unam speciem operationum opposita-
rum: Quoties enim experimur con-
cursum per tempus longissimum per-
sonarum plurimarum, experimur
quoque magnam diversitatem opera-
tionum in illis: Ergò incredibile est,
quod cuncti viri, & cunctæ foeminae
descendentes ex Caino, & subsidiis
divinitæ gratiæ adjuti, quæ DEUS nun-
quam negavit hominibus, conspira-
verint per spatium longissimum an-
norum illorum in proterviam contrâ
legem naturalem, que sola tunc vi-
gebat (& ecce disparitatem ad uni-
versalem damnationem, quæ mo-
do contingit, omnium paganorum,
Mahometanorū &c., quia modopra-
ter legem naturalem obligat lex alia
ad salutem obtinendam, cuius legis
notitia moraliter evidente carent plu-
rimi populi in peccatum suorum pec-
catorum contra legem naturalem) &
etiam est incredibile, quod cuncti
viri, & foeminae descendentes ex Seth
per illud annorum spatium convene-
rint

Ezech. 33.11 rint in perseverantia finali, supposito utrosque habuisse libertatem indiferentiae ad benè, vel malè agendum, & quod DEUS utrisque opitulatus fuerit suā internā, & supernaturali gratiā, quandoquidem nunquam voluit mortem peccatoris, & semper voluit omnes homines salvos fieri.

XXIX. Probo secundam partem, videlicet neutros illos homines patrassen crimen idololatriæ, verisimile esse: Ratio est pure negativa: scriptura enim solita narrare crimen populi, de quo ex instituto loquitur, quando hoc scelere laboravit, nihil penitus dicit de priscis illis hominibus hac super re. Et notans singillatim aliqua sclera illius temporis, ut bigamiam Lamech, homicidia per hunc, & per Cain patrata, & notans in genere perditos mores illorum hominum, ut commissiōnem unius linea cum feminis alterius, & multam mali- tiam, quæ tunc regnabat; Nihil ramen dicit de idololatria, quæ tamen, si tunc fuissest, digna erat propter privilegium suæ specialissimæ mali- tiae, contra honorem divinum, ut memoretur, probabile ergo videtur scelus hoc exortum fuisse per diluvium occasione illa, quam insinuat Salomon inquiens: *Acerbo enim luctu dolens pater citò sibi rapti filii fecit imaginem &c.* Non enim quia criminibus repleta tunc erat terra habemus licentiam ad imputandum tunc hominibus hoc quoque scelus, quasi non fuissest aliud, quod movisset DEUM ad diluvium, nisi idololatria, quæ adeò vulgaris & frequens fuit post diluvium: Facilius judicarem, regnasse tunc paulo ante diluvium atheismum, saltē virtutem, id est totalem oblivionem DEI in plerisque hominum illorum, cum cuncta cogitatio cordis intenta esset ad malum omni tempore; Et rursus omnis quippe caro corruperat viam suam super terram: Quibus utrisque verbis insinuari videtur, totam ferè illam generationem hominum, paucis admodum exceptis, absorptam fuisse in rebus mundanis, v. g. in libidi-

R. P. Illus. de Principio & Fine Mundi.

ne, superbia, sanguinolentia, ty- rannide, quæ vitia tacite notantur in eo capite, & consequenter fuisse primò oblitam, tum ignaram ob nequitiam suam supremi numinis. Crimen verò, quod maxime regnaf se videtur in toto illa sobole humana, fuit luxuria, *videntes filii DEI filias hominum, quod essent pulchrae.* Item crudelitas, qua in se reciproce homines illi sœvabant, quia propter hanc insinuandam videtur Moyses fecisse mentionem de arte exercendi terrum, & quia probabile est Baruch locutum etiam fuisse de gigantibus illius temporis, quando dixit *scientes bellum, de quo supra, & etiam propter gravissima verba, quibus DEUS post diluvium monuit semel & iterum homines hac super re: Sanguinem animarum vestiarum requiram &c.* Et quia unum è maxi- me commendatis à Christo Domino in Evangelio, est reciproca benevo- lenta hominum suorum inter se; *In hoc cognoscet omnes, quia discipuli mei Joau. 13.33 estis, si dilectionem habueritis ad invicem,* & sœpè alibi.

Gen. 8.

XXX. Quoad vietum gentis il- lius, de quo est magna quæstio, eo quod post diluvium, & non ante fue- runt primum audita illa verba: *Omne quod moveatur, & vivit, erit vobis in ci- bum.* Dico 2. Non constat DEUM prohibuisse priscis illis hominibus occisionem, aut eisum animalium, sive aquatilium, sive volatilium, sive ter- restrium, quamvis utpote omnium Dominus potuit utrumque, aut alterum prohibere. Probatur: non occisionem, quia primis parentibus di- xit. *Dominamini piscibus maris, & vo- latilibus caeli; & universis animantibus,* quæ moventur super terram, ergo con- cessit illis, & consequenter suæ proli, dominium usucapiendum (& quidem proprietatis, non verrò jurisdictio- nis, ut patet) super illas tres anima- lium classes: Ergo servatis servan- dis, distributioneque accommoda, concessit eis illorum usufructum; Sed plurima animalia nisi occidan- tur, ut comedantur, vel ut pelles,

Gen. 9.3.

offa,

Q

osse, nervi viscera, virtutesvè suæ medicinales serviant homini, non important huic utilitatem ullam, quamvis alia important, licet non occiduntur; Ergo DEUS concessit illis facultatem occidendi animalia in quacumque ex illis tribus classibus. Profecto Abel occidit animalia, quando obtulit de primogenitis gregis sui, & adipibus eorum: Certum quoque videatur, sanctos illos Patriarchas ex Seth oriundos, & ex quibus nos omnes oriundi sumus, obtulisse DEO sacrificia, & victimas animalium, & consequenter licet occidisse hæc: Rursum si totis illis 1656. Annis non licuisset hominibus occidere ullum animal terrestre, volatile, aquatile, commissa fuissent innumera peccata, si frequenter occiderent illa, aut neque terra caperet greges animalium terrestrium, neque aer greges volatilium, neque mare, & fluvii greges aquatilium: & hoc tametsi ab initio non creasset DEUS, nisi binain singulis speciebus, quæ tamen paucitas non constat, ut bene notavit maldonato.

Maldon. in
Matth. v. 4.

Metaphor.
15.

Cen. 9. 4.

cidere, & comedere animalia, adhuc viget in multis populis Indiæ, derivatus ex eodem Pythagora; sicut etiam ille alter de transmigratione animalium nostrarum in corpora bestiarum ut testatur Petrus de la valle; & ex hoc secundo nascitur ille primus: Non audent occidere, & multo minus comedere, unum pullum gallinaceum, nè forte ibi sit anima sui parentis, amici &c. neque 2. constat illa prohibitio, ex eo, quod verba paulo antecitata, quibus DEUS concessit carnium esum, audiuntur solum post diluvium, si autem ante hoc jam erat concessus, quid necesse erat cocessionem repetere? quam novam gratiam imperiebatur DEUS Noë, ac filiis ejus? hæc ratio movit Abulensem, & alios, ut docerent esum carnium nec usitatum, nec licitum fuisse ante diluvium; Sed contra: quod primū audiatuilla vox divina post diluvium, duntaxat probat, Moysen non scripsisse omnia omnino, quæ DEUS dixerat ante diluvium (quamvis in illa largitione divinaante diluvium Dominamini p̄fibus maris, & volatilibus &c. sufficienter intelligatur concessus usus comedendi animalia illa, ut nuper dicebam) nullum autem absurdum est, quod aliqua prætermiserit in historia, quam scribat; Quoniam ut perspicuis exemplis ex ipso Moysè, & aliis authoribus canonis erutis, ostendi Decade 2. n. 14. solent authores hi aliquap̄ termittere, quæ vere, & realiter evenerunt in historia, quam scribunt, cujus honestates sunt singuli Evangelista.

XXXII. Ut quid autem repetitur licentia, quæ jam concessa fuerat? ut quid quando DEUS assignavit alimenta Adamo, & Evæ die sexta, quæ eos creavit, solum meminit herbas, inquiens: Ecce dedi vobis omnem herbam Gal. affarentem semen super terram &c. ut sint vobis in escam & nil dicit de carnis animalium comedendis? Certe solum poterant comedere, quod ipsi per DEUM datum fuerat ad cibum, & solæ herbæ, atque arbores date sunt tunc: Ecce dedi vobis omnem herbam, Incipiens ab hoc ultimo, nego, quod solæ herbæ, atque arborum fructus

fructus dati sint in cibum, & quod hæc duo sola meminerit DEUS: Quoniam immediate antè dixerat nostris parentibus: *Dominamini piscibus maris, & volatilius cœli, & universis animalibus &c.* Quibus verbis implicitè dedit licentiam vescendi carnibus horum animalium, cum ut suprà dixi multa animalia non aliam importent homini utilitatem postquam occisa sunt, quam alere, & nutrire humanum corpus. In illo ergo universalí Dominio super cuncta animalia quoad usus non intrinsecè malos, imbibita videtur facultas vescendi illis. Explicuit autem DEUS signanter: *ut sint vobis in escam*, quando tradidit herbas, & arbores ut scirent nostri parentes, qui profecto experientiam non habebant, herbas etiam, & arbores, quamvis videbentur res sine substantia, succo, & pinguedine nutritiva, aptas natas esse ad nutriendum hominem, imo ad adulandum etiam palato, & stomacho, & non esse sicut alia mixta, quæ nutrire non possunt, atquè ideo de illis signanter dixit. *ut sint vobis in escam*, quod non fuit necesse dici de animalibus, cum per se notum esset, illa habere succum pinguedinem, substantiam, & longe maiorem affinitatem cum humanis carnisbus, ut has alerent, atquè nutrissent. Potuerunt quoque illa verba esse solius consilii, sicut multa alia, quæ inveniuntur in scriptura, quæcumque majorem habent sonum præcepti, v.g. *vade, vende, que habes &c.* eo quia robustissimæ complexioni, qua primis eis diebus fruebantur nostri parentes, magis congruebat alimentum mediocre, & purum, quod præstabant herbæ, atquè arborum fructus, quam vastum illud, & physicè immundum, quod carnes animalium præstant: Unde in illis octo diebus, quos juxta rationalem conjecturam Pererii, vixerunt in Paradyso, nempe à feria sexta in qua creati fuerunt, usque ad sequentem feriam sextam, in qua peccaverunt, & post meridiem fuerunt ejecti, sicut feria sexta post meridiem aperta est via in

R.P. Illo de Principio & Fine Mundi.

Perer. lib. 6.
in Gen. q. 2.

Paradysum cœlestem per mortem Christi; Illis inquam octo diebus carnes non comedenter ullius animalis; sed ut respondit Eva serpenti de fructu *lignorum, que sunt in Paradyso vesci- mur:* Non ergo evincitur rigorosa prohibitio carnium ex illis verbis: *ut sint vobis in escam* prolati de solis herbis, & arboribus.

XXXIII. Ad primum respondeo, multa concessa, & promissa fuerunt à DEO post diluvium, quæ jam antè concessa, & promissa fuerant, fortasse ne homines perterrefacti clade illa universalí generis humani, putarent, se non amplius posse illis frui, & pejoris futuros esse conditionis, quam priores homines, ob quorum scelebra obrutum est aquis genus humānum. Ergo quod post diluvium concedatur ehus carnium, non probat illum non fuisse non antea concessum. Probo antecedens I. Post diluvium auditur primum illa promissio divina: *Cunctis diebus terra sementis, & Messis Gen. 8.* frigus, & astus, astas, & hyems, nox, & dies non requiescent: Et tamen hæc omnia promissa, & concessa fuerunt etiam ante diluvium, implicitè in illis verbis: *Fiant luminaria in firma- Gen. 1.* mento cali, & dividant diem, at noctem, & sint in signa, & tempora &c. nisi dicamus sedecim illa sœcula, quæ diluvio præcesserunt, caruisse his vicissitudinibus temporum. 2. jam concessus fuerat ehus piscium: *Dominamini pi. Ibid. v. 82.* seibus maris, quorum multi non aliam important homini utilitatem, nisi quatenus sunt esca; & nihilominus de novo conceditur hominibus post diluvium ehus piscium: *Omnes pisces Gen. 9.* maris manui vestræ traditi sunt; nisi dicere velis per totos illos 1656. Annos non licuisse hominibus piscem ullum edere: Unde fieret, ut jam dixi, quod cum nostris etiam temporibus adeò numerosus sit aquatilis populus, non obstante, quod sint frequens alimen- tum plurimorum hominum, si per tot illos annos nullo pisce vesci licuisse hominibus, maria, flumina, & lacus non sufficerent incredibili multitudini, quæ tunc fuisset piscium 3. Jam

Q 2

con-

Gen. i.

Gen. ii.

concessa fuerat maritalis copula nec non dominium suprà cætera animalia; *Crescite, & multiplicamini, & replete terram*, quod non sit licite, nisi maritalibus copulis. Item: *Dominamini piscibus maris, & volatibus cœli, & universis animantibus*: Et tamen de novo conceduntur ambo post diluvium: *Crescite, & multiplicamini, & replete terram, & terror vester, ac tremor sit super cuncta animalia terra, & super omnes volucres cœli cum universis, que moventur super terram*: Ergo multa concessa, & promissa ante diluvium, promittuntur, & conceduntur rursus post illud, ergo quod eus carnium concedatur post diluvium non probat illum non fuisse concessum ante ilud.

XXXIV. Explicatur amplius illud: *Ut sint vobis in escam, & cunctis animalibus terre, omnique volucri cœli, quod de solis herbis, & arboribus dixit DEUS primis parentibus, unde cum exceptio firmet regulam in contrarium, DEUM concessisse fructus terræ, & nihil dixisse de carnis animalium, videtur fuisse harum carnium prohibitionem, sed contra, nil quoque dixit tunc DEUS de lacticiniis: Ideone totis illis sexdecim saeculis fuerunt prohibita, Ova, Lac, Butyrum, Caseus, & similia? quodnam speciale obsequium præstítit Abel DÉO præ fratre suo in eo, quod sacrificaverit de primogenitis gregis sui, & de adipibus eorum, si nec lacticinia, nec ullum aliud capiebat ex grege emolumentum, quam pelles pro vestibus suis: 2. cum inter animalia terrestria, & volatilia sint multa carnivora, quæque ex suorum corporum constitutione non comedunt herbas, sed carnes, sequeretur quod si eis non fuisset assignatum aliud alimentum, quam herbæ atquè poma, lupi, vulpes, aquilæ, milvi, ossifragæ, & reliqua animalia carnivora, non comedissent per illa 16. saecula, nisi, herbas, & poma: Ergo fuissent in continua violentia famis, vel habuissent aliam corporis constitutionem, humorumque complexionem*

specificè diversam ab ea, quam nunc habent. Ambo dicentur gratis; Ergo assignatio illa: *ut sint vobis in escam, & cunctis animalibus &c.* non fuit impedimentum physicum nè animalia cætera carnes comedenter. Ergo nec fuit impedimentum morale, sive prohibitio respectu hominum: Demum illa vox: *Ecce dedi vobis omnem herbam, quæ fuit audita ante diluvium, non autem omne, quod movetur, & vivit, erit vobis in cibum, quod solum post diluvium auditur, videtur scripta per Moysem, ut via sterneretur præcepto mox imponendo: De ligno autem scie tiae boni, & mali nè comedas: Cumque exceptio hæc non esset addenda post diluvium, sed illa altera: Excepto quid carnem cum sanguine non comederas, id est non comedetis carnem vivam more belluino; Ideò fieri potuit, quod non antè, sed post diluvium fieri mentio expressa eus carnium.*

XXXV. Denique non probatur dicta prohibitio carnium in eis primis temporibus mundi, ex eo, quod carnes illæ pinguius quam opere retalientum præstassent hominibus, & longiorem vitam, & majus robur, ac audaciam: sic philosophatur Perer: sed contrà: Ista probant homines illos non potuisse licet comedere pisces, quorum multi pinguisimum præstant alimentum, ut salmones, Anguillæ &c. neque multarum herbârum, & arborum fructus, quorum multi solidum, & vixax dant alimentum, ut panis, qui revera est fructus herbæ immediatus, & cor hominis confirmat, ut vinum, quod in jucunditatē creatum est, & fructus immediatus est vitis, ut oleum, caules, piper, cannella, filique Americanæ, vulgo Bayilla, tubera, saccharum, crocus, & innumera alia vegetabilia, quæ immediate nascentur ex herbis, virgultis, arboribus, citra conversionem in aliam substantiam, & pingue, firmum, & solidum funtaliamentum adhuc in his temporibus. 2. sat vitæ, ac durationis habuerunt homines illi, etiamsi carnis non velcerentur, ut censent authores contrarii, quo-

quoniam ad nongentesimum annum pervenerunt ferè omnes illi nostri Patriarchæ, quos meminit scriptura: Sat item roboris, atque audaciæ: quandoquidem gens illa propter enormia sua scelera meruit horrendam cladem generis humani; Ergò prohibitione, atque abstinentia à carnibus non vitatur id, quod vitare affectant adversarii, nempe vitam ninis longam hominum illorum, robur, vires, audaciam, & petulantiam. gratis videntur ista inferri ex eo, quod gens illa carnibus vesceretur: DEUS enim tunc primum creans hominem, & reliqua animalia, ita potuit temperare, ac combinare alimentum carnium, cum complexione, ac temperamento humorum illius gentis, ut nequè vitæ, nequè audaciæ, nequè roboris plus ministrarent manducatæ carnes, quam ipse permettere deiceret. Tunc enim præfinivit eum gradum vigoris in homini bus eis, atque animalibus, quem voluit ex multis aliis majoribus, & minoribus, quos eligere poterat: sicut tunc statuit eam formam externam, & membrorum multitudinem, atquè coordinationem, quam voluit, cum posset aliam valde dissimilem assignare singulis speciebus animalium, v. g. quod homines haberent quatuor oculos, vel quod haberent pennis ad volandum, vel quod unum solum haberent oculum: Et sicut modo esset monstroſa quælibet ex his figuris externis, propter universalitatem contrariam quam experimur, ita tunc hæc nostra corporis habitudo, membrorum numerus, & coordinatio esset monstroſa propter universalitatem contrariam, si DEUS illam decrevisset in corporibus nostris: Anima sanè nostra non est per se ab intrinſeco determinata ad corpus hujus potius figura, quam alius non parum dissimilis, & quando dicitur hæc figura, numerus, & combinatio membrorum, haberet ex natura, sensus est haberet ex natura naturante, id est ex eo quod DEUS primus naturæ nostræ Architectus, imo, & parens, voluerit propter fines suæ providentiæ sibi notos, unamquam-

que speciem animalium habere hanc potius, quam aliam corporis figuram, & membrorum Æconomiam, cum posset habere aliam ex innumeris, quæ proportionatæ quoque essent functionibus animarum.

XXVI. Discursus hucusque factus negativè per solutiones argumentorum contrariorum, sufficienter probat, quam verosimilis sit responsio affirmativa data per S. Justinum (vel quisquis sit author ille) ad quæstionem nonam suprà centesimam orthodoxorum; An scilicet homines ante diluvium vesceretur carnibus? Et quam rationabiliter adducuntur ibi in probationem partis affirmativæ verba Pauli quis vitem conserit, quin de fructu ejus comedat? quis gregem pascit, quin de latte ejus edat? Unde transit Justinus ad Abel inquiens: non igitur Abel gregem pascens, gregis lacte non vescebatur, neque Cain terram &c. Quod si semel conceditur, priscos illos homines lacte usos fuisse, ut Perer ipse concedit, quodnam speciale, urgensque fundamentum producitur ad probandum illos non poruisse licet uti carnibus, cum illud ex his originem trahat; & hac de cœla æquè ac illæ jure communi prohibetur tempore quadragesimæ.

^{1. ad Cor. 8.}

XXXVII. Dico 3. His non obstantibus, credibilius est, multos ex hominibus illis, qui descendebant ex Seth per lineam, quam meminit caput 5. Genesim, abstinuisse non præcepti, sed disciplinæ causa ab esu carnium, si non semper omnino ab infantia, ast majori suæ vitæ parte: non dico illos, qui ex Seth descendebant per alias lineas, habuit enim alios filios, & filias ut ibi dicitur, nec omnes descendentes ex illis filii, & nepotibus, quos ibi nominat scriptura, singuli enim habuerunt multos filios, & filias, & plerique horum, nè dicam omnes, agglomerati videntur paulo antè diluvium cum cætera turba pessimorum illorum hominum, & omnium illorum posteritatem, ac nomini obruit diluvium; sed loquor de solis illis.

Q. 3

illis Patriarchis, quos nominat scriptura à Seth usque ad Noë, cum quibusdam forsan aliis qui illorum imitabantur mores: Etenim Patriarchæ illi, quibus nonnullos alios adjunctos fuisse ex tanta hominum multitudine credibile est, videntur fuisse sæverioris discipline, magisque familiares rationalitatis, & cultus divini ex institutione Enos, qui fuit unus ex illis, & qui *capit invocare nomen Domini*. Item ex integritate vitæ Henoch, qui fuit etiam in illa linea, quiquæ adeò placuit DEO; demum ex disciplina Noë, qui annos quingentos vixit cum suis fratribus, consobrinis, consanguineis &c. Erant ergo Patriarchæ illi, per quos omnes descendimus ex Adam, quasi Theologi, & Ecclesiastici, & religiosi illorum temporum, magisque remoti à rebus carnalibus: Ergo quamvis ex unoquoquè illorum plurimi nascerentur degeneres, ut re ipsa nati sunt, atque ut experimur in nostris familiis, quarum rara vel nulla est, quæ degeneres filios non producat, credibile tamen est, aliquos alios instituisse vestigiis majorum suorum, & ab esu carnium, sicut ab aliis carnalitatibus abstinuisse.

XXXVIII. Dico 4. verosimile etiam est, quod in tanta hominum multidine, quanta tunc erat & in prolixo eo sedecim sæculorum spatio, multi alii forsan ex descendantibus a Cain, vel saltem ex descendantibus ab aliis Patriarchis per alias lineas abstinebant plerumq; ab esu carnium: Tum quia licet agente Noë quingentesimum annum. *Omnis caro corruperat viam suam*, & licet fortasse tunc non solum carnes comedenter multi, sed etiam carnes cum sanguine, hoc est carnes crudas more belluino, imo & carnes vivas, ut de suis gigantibus fabulantur poetæ: *Visceribus miserorum, & sanguine vescitur atro, vidi egomet &c.* atque idcirco propter hoc flagitium paulo ante commissum, tam severè prohibuerit DEUS hominibus immediate post diluvium: *Carnem cum sanguine non comedetis. sanguinem enim &c.* i.e. n̄ imitemini færociam & barbaricæ bestiarum, morsibus comedentiū viva

alia animalia; licet inquit hæc ita essent, non impedirent, quod in prioribus sæculis aliqui alii fuerint probi, Deoque accepti, aut saltem non adeò depravati; ac sicut ex ea universalitate *omnis caro*, oportet excipere ipsum Noë, ac forsitan suum Patrem La-mech, qui paulo ante mortuus fuerat, & suum Avum Mathusalem qui in ultimo eo sæculo vivebat, ita non nulli alii excipi possunt absquæ irreverentia, contrâ illud *omnis caro*: notum quippe est, multis propositiones universales scripturæ non procedere in sensu summulistico, sed duntaxat significare majorem partem, ut fuse expono Decade 2. n. I. & seqq. Tum quia esto neminem ex nepotibus aliis Adæ abstinuisse ratione integritatis morum à carnis, eo quod omnes ad unum scelerati fuerint, & reprobi, de quo infra; Ast credibile est, multos, & fortè plerosque ex eis, in illis 16. sæculis abstinuisse propter nau-seam, propter stomachum & horrorem: Etenim licet nos partim ob con-fuetudinem ab infantia, partim ob cor-ruptionem physicam longè majorem quam nunc habent corpora humana (sicut ob eandem corruptionem fe-minæ aliquæ delectantur esu carbo-ni, gypsi, terræ præsertim rubri, & similiis immunditiarum, & interdum pejorum) partim ob molli-tiem etiam majorem, non habeamus nau-seam, & horrorem ad esum car-nium, sicut nequæ naufragant ad car-nes vespertilionum, felium canum, imo neque ad humanas, homines, qui his carnis assueverunt; naufragant verò vehementer, qui non assueverunt: Ast credibile est, magnam par-tem priscorum illorum hominum, quorum corpora magis pura, & mi-nus mollia erant, habuisse horrorem, & nau-seam ad carnes animalium co-medendas (sicut nunc etiam experi-mur multos ad illas naufragare, vel saltem ad carnes humanas, caninas, felinas, asininas, &c.) Et hoc propter fætorem propter spurcitatem tot excre-mentorum, quibus carnes illæ cir-cumdatæ sunt propter multas, & gra-ves immunditias, quibus referra, &

Gen. 9.

Eneid. 3.

Gen. 9.

quasi imbitia homines illi noscebant corpora animalium; Item propter primam educationem à suis parentibus, qui utpote puriores ipsi, & robustiorum communicabant filiis materiam primigeniam.

XXXIX. Confirmatur. Nunc etiam quando terra, aqua, & aër sunt adeo impura, respectu primæ illius ætatis mundi, nihilo tamen minus herbæ, olera, arbores, radicesque præbere solent alimentum saluberrimum, pingue, plenum substantiæ, & succus, adulatorium palati, & quod caput est, mundissimum absque nausea fæcum, & humorum carnium; Ergo credibile est multos ex illa prima ætate (erant enim millionum, & millionum millions, juxta dicta cap. primo) his rebus alitos fuisse. Antecedens jam supra insinuavi. Panis in quo avidè comedendo omnes homines, imo bestiæ terrestres, aquatice, & volatiles, convenient: oriza, que omnibus gentibus hactenus detectis valde placet: Vinum, oleum, amygdalæ, saccharum, mel, chocolatum, cannela, siliquæ Americanæ vulgo Baynillas, cocco, Piper, tubera, crocus, & sexcenta id generis partim nota unis gentibus, licet ignota aliis, partim nobis, qui ad fæces sæculorum venimus ignota, sed primis illis hominibus familiaria: Omnia inquam hæc sunt, aut radices, aut fructus arborum, virgultorum, herbarum, aut oleum: Et tamen benè condita, & inter se respective combinata, salubre pingue, delicatum, solidum, plenum succi, atque substantiæ purumq; à sanguine, phlegmate, bili, urina, pituita, excrementis, & immunditiis aliis propriis carnium animalium, nutrimentum præstant: Ergo prisci illi homines, qui abundantiorem purorem, pinguoremq; copiam horum fructuum terræ, & aliorum similium, & meliorum, sed nobis ignororum, copiam naæti sunt, potuerunt sine efu carnium vesci alimentis mundissimis, pinguibus, saluberrimis, & etiam deliciissimis, ergo credibile est, multos

ex illis propter hæc insinuata alimenta, & etiam propter nausem ad animalium carnes, quæ semper habent, aut paulo antè habuerunt, multam imbibitam immunditiam, nutritos esse per totum, aut ferè totum illud tempus solis herbis, oleribus, radicibus, fructibusq; arborum, & herbarum (certè panis fructus est herbæ, vinum fructus est arbusti, oleum fructus est arboris) variè inter se temperatis, & combinatis, quamvis plerique alii minus culti, & magis rudes, in carnes se se ingurgitaverint,

CAPUT IV,

An omnes qui diluvio perierunt sint in eternum damnati.

XL. Quoad salutem æternam illorum hominum, adulorum, est modo quæstio; nam de parvulis credibilius est, ut ipse Perer fatetur, multos obtinuisse remedium contra peccatum originale, & sic salvos fuisse: super adultis ergo: Dico 5 credibilius est multos ex eis, qui perierunt diluvio tum ex nepotibus Seth, tum ex nepotibus Cain salvos factos fuisse, & consequenter non fuisse ad æternas penas damnatos, sed in gratia DEI obiisse: Multus est Perer in hac propositione subvertend: Sed non leviter manu firmat illam S. Hyeronimus, qui cum severioris alias esse soleat genii, docet, nequæ omnes Ægyptios qui aquis obruti fuerunt, nequæ omnes Sodomitas igne supernæ lapsø combustos, nequæ omnes hæbreos divino gladio percussos in Eremo in æternum fuisse damnatos. Scitote, inquit, cum ideo ad presens reddidisse supplicia, nō in eternum puniret. Hyeronimum sequitur Rupertus. Arguo I. ex doctriina generali Augustini disputantis contrà Porphyrium. Et tamen, ait de Christo Domino ab initio generis humani alias occultius alias evidenter, sicut cap. 9. de congruere temporibus divinitus visum est, predicti, nec prophetari desistit, nec qui in eum credere defuerunt ab Adamo usq; ad Moysen (ecce inclusa sexdecim illa sæcula) & in ipso populo Israel &c. Postea longius loquens, inquit; Cum enim nonnulli

Perer. in
lib. 9. Gen. no.
61.

S. Hyeron. in
trahit. Heb.
in Gen. & in
1. Mabu.

Rup. 4. in
Gen. cap. 16.

S. August. 1.
Porph. &
cap. 9. de
predicti

commq;